

[Hans Hansen (Baagø).]

lovforslag i det høje ting, og jeg kan ikke undlade samtidig at udtale min forundring over, at det nedsatte arbejds- og socialministeriets ungdomsudvalg ikke forlængst på baggrund af de af det ærede medlem hr. Strøm og de af den i marts 1947 værende arbejds- og socialminister, hr. Søren P. Larsen, fremsatte udtalelser — hvilke udtalelser jeg citerede før — har fundet anledning til at henlede ministeriets opmærksomhed på, at der var forhold såvel ved de pågældende skoler som ved lovens hele administration, der trængte til at tages op til overvejelse og ændring.

Denne lovgivning kan efter min formening godt anføres som et skoleeksempel på, hvorledes noget, der begynder småt — og sikkert i den bedste mening —, efterhånden kan udbygges i statens hænder til et omfattende administrationsapparat med kontorer, tjenestemænd, skrivelser, akter, tabeller og oversigter samt med skoler, ikke blot med forstandere, økonomaer og lærere, men også med hushjælp, kontorister, altnuligmænd o. s. v., og alt dette til trods for, at behovet for hele denne lovgivning i dag slet ikke er tilstede, i hvert fald slet ikke i samme målestok som for nogle år siden. Når forholdet er det — som af den højtærede arbejds- og socialminister forleden oplyst —, at udgiften pr. deltagerdag, altså for hver elev pr. dag, på disse skoler nu er oppe på 40 kr., halvanden gang udgiften pr. dag for en patient på et centralsygehus, og at det i indeværende år vil koste staten 8 400 kr. at holde hver af disse unge arbejdsledige på de nævnte skoler, er det såvist på tide, at der bliver grebet kraftigt ind, og at den lov, vi her beskæftiger os med, bliver skrevet således, at den pågældende minister får beføjelse til at sanere hele dette område af vor lovgivning og få det lagt ned i det plan, hvor det retteligt hører hjemme, uden derfor at blive ude af stand til at imødekomme det behov, der er eller måtte blive for hjælp på dette område.

Løvrigt skal jeg tillade mig at stille forslag om, at det i loven af 29. marts 1947 § 2 omhandlede ungdomsudvalg ophæves. Jeg skal ikke på nogen måde underkende dette udvalgs arbejde, men under hensyn til, at man nu kan sige, at denne lovgivning er blevet gennemprøvet på forskellig måde gennem en årrække, og at man derfor roligt kan overlade den højtærede arbejds- og socialminister ansvaret for selv at administrere loven sammen med sine embeds- og tjenestemænd i ministeriet, forekommer det mig at være aldeles unødvendigt at

have dette udvalg siddende længere. At ophæve udvalget betyder ikke blot en årlig besparelse på ca. 11 000 kr., men samtidigt en forenkling af lovens administration. Når så antallet af skoler nedsættes fra 8 til 3 som af den højtærede minister foreslået — et skridt, som må synes særdeles velbegrun- det i betragtning af det forholdsvis ringe antal elever, der har været på skolerne i de senere år —, bliver lovens område af et så beskedent omfang, at administrationen let må kunne klares af ministeriet uden udvalg og uden et særligt kontor. Jeg kan for min part ikke se, at der er nogen som helst grund til på dette specielle område at afvige fra det normale og vedblivende have et særligt rådgivende udvalg, bl. a. med nogle repræsentanter udpeget af folkettinget, til at bistå administrationen. Det er for omstændeligt, det blander tingene sammen på en uheldig måde, og det forflygtiger kun den pågældende ministers ansvar og vanskeliggør hans dispositioner.

Den højtærede arbejds- og socialminister fortjener tak, fordi han har grebet om denne nælde med fast hånd og har stillet sagen frem i dagens klare lys. Sligt bør naturligvis gøres til enhver tid; men i en tid, hvor der fra mange sider råbes op om overadministration og om besparelser i statsadministrationen i det hele taget, forekommer det mig ganske simpelt at være en uafviselig nødvendighed at luge rent. Jeg kan da også vanskeligt tænke mig andet end, at begge rigsdagens ting i det foreliggende tilfælde bliver nødt til at gøre den højtærede minister følgeskab i arbejdet.

På mit partis vegne skal jeg hermed give tilsagn om vor medvirken til i et udvalg at give det forelagte lovforslag en sådan skikkelse, at loven kommer til at betyde en forenkling og en betydelig besparelse, samtidig med at den fremtidig lægger hele ansvaret for dens udførelse og administration i den pågældende ministers hånd.

Svend Jørgensen: Denne lov har gennemgået en interessant udvikling siden 1933, tiden med den store arbejdsløshed, da den først blev gennemført. Den er ændret adskillige gange, senest ved lov af 1947, da der oprettedes arbejdstekniske ungdomsskoler. Den 1. april 1947 var der, som det er nævnt flere gange, 18 ungdomsleire; efter lovændringen blev de 8 af disse videreført som arbejdstekniske ungdomsskoler med plads til 650 elever og med 68 funktionærer foruden mere løs medhjælp, og det synes, som om det kan ansættes, at der ialt ved disse skoler er beskæftiget